

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este

Kiszáradt kiadás nem adunk.

Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felolós szerkesztő:

Bíró Pál.

Főmunkatárs:

Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér
Kiadóhivatal: Landesmann Misa és Társai, Wekerle-tér 50
Hirdetéseket a legutóbbi nyolc órában közölünk.

„Nincs pénz.”

Sátoraljaújhely, szept. 28

Emberi mértékkel megmérhetetlen az a súlyedés, amelybe Zemplénavármegye ötven év alatt jutott.

Félszázaddal ezelőtt zászlóvivője volt a nemzeti haladásnak, első sorban küzdő harcosa a függetlenség és szabadság eszméjének. Félszázaddal ezelőtt innen várták a többi törvényhatóságok minden országos nagy kérdésben az útmutatást, az első lépést. Félszázaddal ezelőtt innen indult ki a magyar nemzet újjászületése, ennek a vármegyének a láthatárán kezdett pirkadni Kossuth Lajos tüntető pályájának hajnala.

Kossuth Lajos! Ez a vadászhangzású két szó, ez a sokat, ez a mindent jelentő, minden álmunkat, vágyunkat, reményünket, törekvésünket magába foglaló szent név még egy évtizeddel ezelőtt is képes volt lángra lobbantani, feléleszteni Zemplénavármegye önértékét, erkölcsi létének haldokló tűzét.

A kialvó tűz utolsó fellobbanása volt az a lelkesedés, amely a főispánnak s egy pár alázas szolgájának — mondjuk szeliden: — hiperlojális tiltakozását menydörgésként túlkialtva, a vármegye diszpolgárává tette a 90 éves Kossuthot. — Nem érdeme ez se a vármegyének: kötelessége volt. A megye becsülete forgott akkor kockán. Ha akkor, mikor minden törvényhatóság versenyezve üdvözölte a magyar nemzet újjateremtőjét, éppen szülőmegyéje, Zemplén tagadta volna meg tőle a köteles tiszteletet, akkor Zemplénavármegye polgárának lenni egyértelmű lett volna a gyalázzattal, a becstelenséggel. Akkor még megmenekült a vármegye ettől a szégyentől.

Azóta meghalt az az önérték, amely akkor még legyőzte a főispán mindenhatóságát.

Szeptember 27-ike gyászosan nevezetes nap a vármegye történetében. Fekete keretben kellene beírni ezt a napot a vármegye naptárába. Mert ekkor állította ki magáról Zemplénavármegye nemzeti öntudata a halotti bizonyítványt. Ezen a napon hangzott el a vármegye székházában az a főispáni kijelentés, hogy Kossuth szobrára nincs a vármegyének pénze. Elhangzott néma csend közepette, elhangzott minden elentmondás, tiltakozás nélkül. Ugy láttuk ott, ebben a szomorú pillanatban a vármegyét, mint egy erkölcsi halottat, amely nem ké-

pes többé érzelmre, gondolatra, amelynek kihűlt a lelke, megfagyott a szíve, amely galvanikus öntudatlansággal bőhnt igent a szív és lélek minden érzelmét haragra és gyűlöltre korbácsoló leggonoszabb nyilatkozatra is.

És milyen gúnys, milyen gyűlöletesen, felháborítóan cinikus volt ez az elutasító kijelentés. — Nem mondta a főispán ur, hogy nincs, tehát nem adunk. — hanem azt javasolja, hogy küldjenek ki egy bizottságot, amely keressen valami alapot, amiből adni lehetne a szoborra.

Vajon hol fog az a bizottság alapot keresni és találni? Hát az állandó választmány nem tudta megtalálni ezt az alapot? Hát annyi mindenféle alap hever a vármegyének szerteszéjjel, számbatlenül, uton-utfélen, hogy azok közt egy bizottságnak kell és lehet olyat keresni, amiből a Kossuth szoborra adhatnak? Bizony csak arra való ez a bizottság-küldés, hogy elaltassák az egész ügyet, bizony csak úgy hangzik ez, mintha azt mondta volna a főispán: majd adunk, ha a lyukas hídton leülünk.

És Zemplénavármegye törvényhatósági bizottságában nem akadt egy férfi, aki tiltakozzék ez ellen a cinizmus ellen, aki felálljon és szemébe vágja a szolgalelkű határozat híveinek: Nem, urak, Kossuth szobra nem egyszerű koldus, akinek csak akkor adunk, ha felesleges pénzt találunk valahol, Kossuth szobrára adakozni nem jótékonyaság, hanem becsületbeli tartozás, s önmagát gyalázza meg a vármegye, ha ürügyek alatt kibúvik ez alól a tartozás alól. Ha tudatok kivetni millenárius pótdát, ha tudatok pénzt teremteni arra, hogy kacagányba öltöztessék a vármegyét s elvigyék hódolni a tényleges hatalom előtt, ha meg lehetett sarcolni a népet azért, hogy legyen a hódoló felvonulás költségeire, — akkor kell pénznek lenni a Kossuth szoborra is! Vessetek ki pótdát, ha nem lehet másképp Kossuth szobra mindig megérdemel annyit, mint egy hódoló díszmenet!

Bizony nem mondta ezt el senki, egy szót se szolt senki. Örök gyalázzattal van beleírva Zemplénavármegye jegyzőkönyvébe ez az egyhangú határozat, — örök gyalázzatul marad az utókorra, hacsak valami jótévő véletlenség el nem pusztítja, ha csak maga a ráírott szégyen el nem égeti azt a lapot.

Szolgaság a lelke ennek a kor-nak, szolgaságból tud csak áldozatot hozni s lényegének egész

belső tartalmát egy hódoló díszmenetben tudja kifejezni s kimeríteni. Adót vet a népre, hogy minél parádésabban hódolhasson a hatalom előtt, de cinikus kacajjal rugdosza meg a holt nagyságokat.

Jól van, urak! Kossuth szobra állni fog Újhegyben, ha egy fillért se ad s hozzá Zemplénavármegye. És hogy nem ad, az nem a szobornak, de Zemplénavármegyének lesz örök gyalázata!

Minket pedig vigasztal az a tudat, hogy Kossuth neve s az eszméje, amelyet ez a név jelent, élni s ragogni fog akkor is, mikor rég a multnak gyász emléke lesz az a kicsinyes szolgalelkűség, amelyet a gyávaság lázas remegése fog el ennek a nagy névnek még az említésétől is.

Buza Barna

Sátoraljaújhely, szept. 29.

Szeptember huszonhatodika. Fel kell jegyeznünk ezt a napot Zemplénavármegye történetébe. E napnak két momentuma úgy került össze, mintha a jószándéku sors rendezte volna el. A vármegyecházá tanaestermében lefolyt zajos választások során valami maliciózus — jeltelen szinte kiáltva szolt azokhoz, akik a Sátoraljaújhely városi köztemető megnyitási ünnepségétől felekezeti színezettel elmaradtak csak azért, hogy holnap külön ünnepeljenek. És ebben a kiáltó szóban mintegy jóakaratu figyelmeztetésként hangzik, hogy ne akarjuk mindenáron ebben a megyében is felidézni a felekezeti harcoltat, hogy hagyjunk fel a heccelaplán-féle tempókkal, mert itt ezen a talajon a néppárt részére úgy sem teremhet babér — *soha*. A vármegye közönsége a közigazgatási bizottsági tag választásánál — ahol két katolikus pap közt kellett választani — bebizonnyította, hogy nem szereti, nem téri a felekezeti békt feloldó klerikális irányt és támogatásával inkább honorálja a katolikus papban a liberális gondolkodást. Jó lesz, ha most már előre is végét szakítják annak az iránynak, amelylyel im most is egy vallásfelekezeti tüntetőleg külön akar ünnepelni és tüntetőleg akarja mutatni, hogy az ő felekezete nem ünnepel akkor, amikor egy erkölcsi testület a presztízsjével akarja a megnyitást aktussá tenni. Mikor valamit a város tesz, mire való akkor egy felekezeti ebből az aktusból kivonulni? Hisz meg volt ígérve — erre garanciája volt a kath. egyháznak, — hogy a szertartást szabadon végbezheti a megnyitási ünnepség keretén belül. Mire való tehát a várost és a többi felekezeteiket tüntető kivonulással sérteteni? Az ilyen dolgok csak az amugy is felzaklatott felekezeti békt még inkább is veszélyeztetik. Am azok, akik ezt teszik, önmaguknak tulajdonítsák, hogy ilyesmirt mindig megkapathatják a honorariumot. Mert azt csak nem hiszik, hogy a nemzet, az erkölcsi testületek és felekezetek nyugodtan törjék bárkitől is, hogy őket uton-utfélen — piszkáljassák.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

Megeyi közgyűlés.

— Második nap. —

Sátoraljaújhely, szept. 27.

Zemplénavármegye törvényhatósági bizottsága csütörtökön folytatta rendes öszi közgyűlését. Mivelhogy a választásokat már szerdán befejezték, a közgyűlésen már csak alig husz tag vett részt, s így híre sem maradt meg ezen a gyűlésen az első nap lázas hangulatának.

A tárgyszerű legérdekesebb pontja a *Kossuth-szoborbizottság* kérelme volt, mely a lapunkban ismertetett kérvényrelyel aghozjárulára kérte fel a vármegyét. E hazafias kérelemre a vármegye azzal a furcsa határozattal válaszolt, hogy a kérelmet *esidőszert nem teljesíthető*. Ellenben bizottságot küld ki annak a kutatására: *volna-e alap, amelyből bizonyos mértékben talán hosszú lehetne járulni a Kossuthszobor költségeihez?*

Ez a határozat anilyen furcsa, oly érthetetlen is. Vagy van e célra a tekintetes vármegyének pénze, vagy nincs. Tertium non datur. Ha van — akkor adjon, vagy ne adjon. Már ahogy neki tetszik. Ha nincs: akkor meg hiába ad... Érdemileg vezércikkünkben foglalkozunk az ügygel, itt még csak azt említhetjük meg, hogy a nevezetes bizottságba az alispán elnökle alatt Bernáth Béla orsz. képvis., Mechner Gyula és Lengyel Endre dr. bizottsági tagok választottak.

Nagyobb vitát keltett a *sárospataki hid megváltása* is. Elhatározták, hogy a hid megvizsgálása végett helyszíni szemlét tartanak s ennek megtartására bizottságot küldenek ki, melynek meghallgatása után aztán végleg határozni fognak. A bizottság tagjai lettek: az alispán, a főjegyző, a tiszti főügyész, a közp. főszolgabíró, a főmérnök, Nagy Barna, Mechner Béla és Prihoda Etele, az ügy előadója.

Az ezután következett ügyek tárgyalásánál már csak alig husz tag vett részt, s ezeknek is legnagyobb része tisztviselő volt. S innenől kezdve ugyiszólván lemorzsolták a napirendet.

Az orsz. törzkönyvi bizottságnak azt a javaslatát, melyszerint városunk neve cenzulul csak egy szóba irassék, a közgyűlés elfogadta. Ezenul tehát városunk neve helyesen így íratik: *Sátoraljaújhely*.

Pécs sz. kir. város átiratát, amelylyel a köztisztviselőket a községi terhekhez való hozzájárulása alól felmenteni kéri, a közgyűlés egyszerűen tudomásul vette.

Győr sz. kir. városnak — a tisztviselőik segédl- és kezelőszemélyzet vásárlásának segédl- és községi terhekhez való munkaszünetre tárgyában hozott — átiratát ellenben pártólalal tudomásul vette és elhatározta, hogy ily szellemben felterjesztést intéz a miniszterhez.

Az árvaszék elnökének javaslata a kiskoruk árvatárlalal kezelő tőkepénzei után kiadandó kamatok tárgyában — tudomásul vétetett.

A belügyminiszterium intézvényei az amerikai kívándórlás, a vármegye 1900. évi költségelőirányzata, a képviselőválasztások alkalmával szükséges fogatok díjazásáról alkotott szabályrendelet s a

szorozási költségek fedezése tárgyában — tudomásul vettük.

Ugyazintan a borellenőrző bizottság szervezeti szabályrendelete és ügyrendje s a boriladólé leszállítása iránt tett felterjesztés tárgyában kelt miniszteri intézkények.

Továbbá tudomásul szolgált a földmívelésügyi minisztérium intézkénye az állami állatorvos állásoknak lapunkban is jelzett beosztása tárgyában; továbbá az igazságügyminisztérium intézkénye a sátorlajuhelyi kir. törvényeségi épület és fogház átengedése iránt tett felirat tárgyában.

Csekély, kiszámított összegű elköltsége után a közgyűlést véget ért.

— **Városi közgyűlés.** Sátorlajuhelyi rt. város tegnap délután alig egy óráig tartó rendkívüli közgyűlést tartott. — **Szekely Elek** polgármester bejelentette, hogy a köztemető szerdán a város részéről megnyitott. Egyszeresind tudomására hozza a képviselőtestületnek, hogy a római és g. kath. egyházak vasárnap, e hó 30-án, a temetőt *külön* ünneppé nyilvánítják meg. Azután a polgári leányiskola építészére hirdettet versenytervezést a sikertelenségéről tett jelentést a polgármester. A gyűlés — a rendes képviselő utólagos jóváhagyása reményében — megbizta polgármestert a sürgős építkezésnek keresztülvitelével, amely megvitátás után a Mezőssy-féle belsőlegén fog eszközöltetni. A Bercsényi utcai új csatorna nyitására olvasták fel és hagyták helyben a jelentést és ezzel a gyűlés 3 óra előtt véget ért.

HIREK.

Asszonyok kegyeltjei.

— A rendőrkapitányhoz. —

Sátorlajuhely, szept. 28.

Guy de Maupassant, aki nagyszomban asszonyok kegyének köszönheti, hogy férfikora legszebb éveiben borult sötétségbe az agya — mindenesetre a legboldogabb betegek egyike volt. Abban a sötétségben amelyet az asszony-csók édesége, az asszonyi lélek csábos rejtelmei, amelyet az asszonyi kacaj kacér zenéje, az asszonyi haj melege, az asszonyi szív forrósága — borít az agyra, kell hogy valami olyan lázas gyötrelme, olyan izzó tűz égése a lélek pisálkáló mécsesét — amely minden gyötrelmében, minden kínzásában rejtje a gyönyörök gyönyörét. Azt a tudatot, a mely az asszony miatt való pusztulásban még a pusztulás kínzó sejtelmét is — vagyva lesi.

Hiszem kapitány ur, hogy Önnek most mindjárt arcába szökik a vér, amiért én az önhöz intézett nyílt levélben oly prózai tiradákot zengtem el az asszonyi kegyekről. Nyilván azt hiszi majd, hogy itt valami rettenetes nagy dolgot fogok felárni, egy nagy bunhalmozatot rejtekszálat fogom itt feloldani.

Nem kapitány ur, ne legyen nagyon erős a meglepetése. Előjáró zengzengés szavainkat azért irtuk, hogy megkérdézzük Öntől: akar-e Ön velünk együtt asszonyok kegyeltjévé lenni?

Amint tetszik olvasni, azt próbáljuk Ön előtt bizonyítani, hogy asszonyok kegyeltjének lenni — még a megbomlás veszedelme mellett is — jó. De hisz talán fölösleges is volt Ön előtt erről annyira pledoizálni. Jóizlést és kissé bohém ember előtt ez elég kecsesítő ajánlat.

Nos, hát arról van szó, hogy szerkesztőségünk előtt már egy halom panasos levél fekszik. Finom hajtású lelkélek némelyik illatos, gyöngye női kezek vonásai, szép rendtelenségben — néhol helyesirasi hibákkal is tarkított — gyöngéden sűrű sorocskák, egy-kettő kemény harcias stílusban panasozójak el, hogy Sátorlajuhelyben tarthatatlanok — a cseléd-mizériák.

A cseléd közvetítés és e révén a cseléd-prüderia oly veszedelmes mérveiről panaszkodnak ezek a levelek,

mint ahogy már lapunk egyik előző számában egy pár sorban ezt közöltük. És ezek a sorok örök halála, az asszonyi kegyek mesébe illő édeségével kecsesgetnek bennünket, ha e kínos mizériákat tollunkra vesszük.

Kapitány ur! Mi mind ez asszonyi kívánóságoknak — habár teljes erőnkkel is igyekeznénk ez áldatlan állapotokon segíteni — eleget nem tehetünk. Segítségül hívjuk Önt. Mint hatóságának módjában áll a bajok okait mélyebben kutatóni, mi a panaszközlő mindig pontosan értesítjük.

Tessék a cselédközvetítés egyeduralmat megszüntetni. Azután erőlyes kézzel hozzálátni az orvosláshoz. Erre jogot ad önmagának és mondjuk így is — kötelességet hárt Önre a városi szabályrendelet, amely a cselédközvetítésnél nem hajtatik végre pontosan.

Elvégre is asszonyok kegyeltjévé lenni csak buzdítás lehet erre. Azonkívül, hogy ez — hivatali kötelesség is. És ha talán majd azt fogja tapasztalni e munkája közben, hogy az asszonyi kegyekről csak újságírói fantáziánk beszélt, — vigasztalja meg a tudat, hogy ezzel a rendőrkapitányi működésének szerzett népszerűségét. És az asszonyok körében megszerzett népszerűség már maga is — kegy.

Ok ezt nem szokták érdemtelenül poészkolni.

Igyekezzék ezt a rendőrkapitány ur velünk együtt kiérdemelni.

Meit bizony mondom nem rossz érzés lehet élvezni asszonyok körében — a népszerűséget.

hp.

— **A negyedév lejártaival fölkerjük tisztelt vidéki előfizetőinket, hogy hátrálékaikat beküldeni s előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.**

— **Sátorlajuhely.** Városunk nevét ezentul nem két végtől több szóban, hanem egyszerűen *Sátorlajuhelynek* kell írunk. Így javasolta ezt az országos törzskönyvi bizottság, amelynek javaslatát határozattal emelte a esztőtörökön folytatólagosan megtartott megyei őszi közgyűlés.

— **Kirendelés.** *Ruby* Pál sátorlajuhelyi albíró az igazságügyminiszter a homonnai kir. járásbíróvához, mint végleges székelyhelyre albírónak rendelte ki.

— **Kinevezés.** *Marikowsky* Gizella okleveles tanonitóné a vallás és közoktatásügyi miniszter Töketerbesre tanonitónékné kinevezte.

— **Eljegyzés.** *Madarassy* János kisvárdai városi állatorvos e hó 23-án tartotta eljegyzését *Vályi* Matild kisasszonnyal.

— **Esküvő.** *Böhm* György 10. gyalogezredbeli főhadnagy, e hó 26-án vezette oltárhoz *Kaiser* Sándor kassai állatorvos leányát, Herminát.

— **Oktober 6.** A levelek hullásával a természet haldoklásával ismét közeleg a nemzet gyászmeiké napja: október 6-ika, amelyen az elborult haza egéről hőhértőlét szalkította le a vesztett szabadságot sirató nép utolsó reményének tizenhárom sugarat, vértanu halált halt diós tábornokát. Közeleg ismét ez a nap és szívünkben felzörgött az alvó kegyeletet a borongó emlékezet, föllebbenti a bécsi esontkamara dermesztő szele az idő a pókhalós fátyol, a melyet az idő és a szolgelkéség húzott a nemzet konnyfenlítő lelkére. Emlékeztünk is meg az aradi Golgotha napjáról, a melyen megölték a magyar szabadság lelkét is, azt híven, hogy elkép sohá föl nem támad. Gyújtunk meg szívünkben a hazaszeretet lángját s álljuk körül vele a vértanu hősek emlékéket halotti gyertya-láng gyantán. Aldozunk az ő halhatatlan diésőségüknek kegyelettel, könyvvel és azzal az áhítattal, melyből villámot verhetünk, ha kell és virágot hullathatunk vesztőhelyükre.

— **Ügyvédi vizsga.** *Dr. Kasztner* László, a kir. ügyészséghez beosztott törvényeségi aljegyző s ügyészségi megbízott e hó 26-án az ügyvédi vizsgát Budapesten sikerrel letette.

— **Olcsó koszt** címen, lapunk egyik előző számában megjelent croquis-unkra a sárospataki állami tanítóképző igaz-

gatóhelyettese a következő védelem közlésére kért fel bennünket:

1. Az árlejtés foganatosítását a nmélt. minisztérium soha sem bízta a tanári karra, hanem mindig az igazgatótanácsra; ez a testület intézte az idén is ezt az ügyet. 2. Amint hivatalos adatok útján megtudtuk, nem 17, hanem 2 vallalkozó adott be ajánlatot; az egyik vállalkozó 58 fillért, a másik 53 fillért volt hajlandó a köztételezés személynként és naponként ellátni a tanítóképződe köztartásánál. 3. Igazgatótanács a lét ajánlatot a nmélt. minisztériumhoz terjesztette fel döntés végett. 4. A nmélt. minisztérium sűrűnyű útján tudatta az intézet igazgatóságnál, misze ínt az 53 filléres ajánlatot fogadta s egyben utasította az igazgatót, hogy a vállalkozóval 53 fillér napi és egy-egy személy után járó ár mellett kösse meg a szerződést. Ezekből láthatni, hogy a tanári kart a kö-fiskolások vadja nem értheti.

Erre csak az a megjegyzésünk, hogy akárcik követte el a hibát, akár a miniszter, akár a tanítóképző igazgatótanácsa: ez mellékes, hiba mindenesetre az, hogy minden évben új és új versenyt rendeznek azért, hogy minél olcsóbb kosztot préselhessek ki szegény földhöz ragadt diákok — bőre rovására.

— **Honvéd-önkentelek vizsgálja.** A Kassán, Miskolcra, Sátorlajuhelyen és Maramaroszigeten álmásoszó m. kir. honv. gyalogezrednek önkentesei, mint halljuk, tegnap tették le a szokásos tiszti vizsgálatot. A vizsgálat nagyon szépen sikerült és az elnökkel teljes megelégedésüket fejezték ki.

— **Szavaloestély.** *R. Kovács* Laura, az ismertevű női recitator holnap este tartja szavaltati estélyét a megyeháza tágas dísztermében. Az érdeklődés a közönség részéről rendkívüli módon nyilvánul, s megvagyunk győződve róla, hogy a holnapi előadás igazolni fogja azt a jó hírnevet, mely előadásra megeléged. Jegyek a holnapi előadásra még mindig kaphatók Landesmann Miksa könyvkereskedésében.

— **Verőfényes ősz.** A fülaszto nyár utolsó most olyan gyönyörű, verőfényes őszi időjárás örvendeztet az emberiséget, aminőhöz hasonló már nagyon rége nem volt. Igaz, hogy az esték hővögek, de amíg a nap aranyos melege alomlik, addig ragyogos minden, hogy pompásabbat kívánni sem lehet. S ámbátor a város belül csak olyan poros a meleg folytán akár nyáron, a környék annál ragyogóbb. Még a fakón is meglátszik, hogy örvendenek a meghosszabodott nyárnak, mert elhalasztottak a leveleik szomorú hullását s tüde, zöld a lombozat most is, akár-akacs majusban. Csak itt-ott piroslik sárgallik a lomb, hogy igaz legyen Tompa szép költeményének az ősziről: «Hervadásból, fényből támad, lelkemben e kedves bánat» . . .

— **Nagy idők tanuja.** Elszálnak a napok, mulnak az évek, minden lehellő falevéllel egy-egy eltűnő év szall sirjába, regét susogva ősi hirtől, ősi di-csőségről. Ugy ternek sirjáiak egyenként azok is, kik tanui voltak annak a magasos kornak, azoknak a nagy napoknak, midőn hazánk kivívta függetlenségét, szabadságát. És egyszer csak aztán azon vesszük észre, hogy mind eltűnedeznék körülöttünk, hogy nem lesz ki csillogó szemekkel, dagadó lelkével emlékeztessen ama nagy talizmánra, mit ott szereztek a harc mezején: a haza szerzetére. A mai nappal ismét kevesebb lett számuk egy-egy. *Sziklay* Ede hunyt el, Gömör és Tornavármegye egykori vezérfeje.

— **Száznyolcva utlevél.** A szomszédos Abauj-Tornavármegye alispáni hivatalába e héten nem kevesebb, mint száznyolcva Amerikába szóló utlevél érkezett. Legközelebb száznyolcva munkabíró férfi vándorol ki tehát Amerikába. És mennyi azoknak a száma, kik utlevél nélkül vitorláznak át a tengerre? . . .

— **Egy urinő borzasztó halála.** Borzasztó halállal mult ki Kassán *Radner* Adolf király helybeli földbirtokos neje, akő szerkén a német-lipcei vásárra igyekezett, hogy sertését eladja. Utközben a sertés valahogyan kiszabadult kötelekéből, s kiügrött a kocsiból, Mig a kocsis a sertés után iramodott, a lovak — egy a közelben eldördült lövéstől megbokrosodv — a roppant meredek uton óriási sebességgel ragadtak a szerket felé. *Radner* Adolfné halálra remültan, a vesztély pillanatában leaikat ugrami a szekérről, de szerencsétlenségére, mert ruhája az egyik kerékben megakadt. S a megvadult lovak arkon-bokron hurokoltak magukkal a szerencsétlen asszonyt. Mire az uton járó-kelőknek sikerült a megbokrosodott lovakat megfogni, a szerencsétlen urinő, iszonyuan összeroncsolva, már kiszövedett.

— **Megtámadott biciklisták.** Veszedelmes kalandban vett része két kassai diáknak, akik tegnapelőtt biciklin Eperjesre rándultak. *Wirschafer* Ernő és *Plech* Ernő kassai keresk. iskolai tanulók szombaton délután 6 órakor biciklin elindultak Kassáról, hogy Eperjesre randuljanak, Mikor a kassai hegyek alá értek, bedőltek az est, s két kiránduló esak: a kerékpárok lámpájának fényénél haladhatott előre. Jólval barakkok előtt karikáztak, amikor egy raj oláh cigány utjokat állotta s kényserítette őket, hogy a bicikliről leszálljanak. Ekkor a cigányok pénzét követelték tőlük lebukózással fenyegetve őket, ha ellenszöguének. A megrémült diákok összes pénzüket, órát lincót átadták az utonállóknak, akik a szakmányval megelégedve elbocsátották a két ifjút. Ezek azután, visszalordultak Kassa felé s mikor a barakkhoz értek a katonai őbiratnak elmondták a rablóladmadast, mire az őbirat nyomban felkereste az utonálló fíró ivadékok és összefogdosva őket átszolgáltatta a rendőrségnek.

— **Nátafalvi hírek.** E hó 24-én a zsidó új esztendő beállta alkalmával templomban töltötték a délfelőtti az izraeliták. Egy, eddig ismeretlen egyén felhasználva ezt az időt, behatolt *Felber* J. cipész lakásába az általa betört ablakon és a szegény családot 8 esztendő óta hangyszorgalommal gyűjtött 245 firt készpénzt tevő vagyonkájától megfosztotta. A esztendőre a tettest keresi. — Békességben éltek *Hriszko* Mihály és neje egymás mellett *Nátafalván*. E hó 23-án azonban szokatlan eszt dulta fel a ház békét. A férj többet hajtott fel kellettől a részegítő nedűből és ily állapotban tért haza. Felesége korholta ezért s asszonymódon a kezében lévő konyhakkéssel fenyegette férjét. *Hriszko* János dühösen kiragadta a kést hitvece kezéből és oldalba szúrta vele a fenyegető asszonyt, ki most élethalál között fekszik.

— **Pusztító tűz.** E hó 27-én a délutáni órákban nagy tűzvesztés volt Komlósa községben. A mostanság uralkodó rendkívüli szárazság nagyon elősegítette a tűz rohamos terjedését, ugyanarra, hogy egy rövid félóra alatt 40 lakóház és körülbelül ugyanannyi mellékeképült lángban állott. A mentés lehetetlen volt, a legtöbbnyire fából épült lakóházak a föld színeig leégtek. A szegény tótajku lakosság a koldusbotra jutott. Egész évi verejéttel szerzett keresménye pusztult el e fél óra alatt, biztosítva semmi sem volt. Legnagyobb csapás érte a község derék biráját, *Felber* Jánost, a kinek felesége apróbb házi eszközeinek megmentése végett behatolt égo házába és ki sem jött többé, a felismerhetlenségig összegyűve huztak ki a romok alól.

— **Méregkeverő anya.** Kegyetlen bosszút akart állani öze. *Venczel* Jánosné hejei lakosnő leányán és apró unokáján. A lelketlen anya régóta ellenséges viszonyban élt leányával, *Piriczky* Jánosnéval. A vén házsáros asszony, ki mintaképe volt a háripia anyósoknak, untalan felidulta leányának családi békejét holmi hazug hírekkel. A leány egyideig csupán a szüle iránti tiszteletből tűrte édes anyjának gonosz természetét, de az utóbbi időben a vén asszony viselkedése annyira elfajult, hogy a leány minden türelmét vesztve, kiutasította anyját a házból. Özvegy *Venczel* Jánosné bosszura szonjazott s

pár nap előtt nagy rimánkodással viszaszírta magát leányának házához, csak hogy terve annál könnyebben sikerüljön. Tegnapi déli ebéd után ezután ebédkor az ételbe gyufaolajat kevert, mitől Piriczky Jánosné hat éves fiacskája irtoztos göröcsököt kapott s mindkettő földre rogyva habzó szájjal iszonyú kínok között vonaglott. A véletlenül betévedő szomszédok úgy találták őket. A megmérgezett asszony még eszméletnél volt s annyit utógott a megmérült embernek:

— Az édes anyám megmérgezett, azután önkivületbe esett.

Özv. Venczel Jánosné a csendőrköz azzal elfogták, ki rövid vallatás után beismerte, hogy ő kevert leányának és unokájának ételbe mérget. A szerencsétlen megmérgezett asszony és kis fia iszonyú kínok között küzd a halállal.

— **Megölte a pálnika.** Tamás István nagyon szerette a pálnikát. Egész napokat ült a koresmában s öntötte magába a gyilkos szeszt. Tegnapi este holt részegen ment haza a koresmából és ruhástól az ágyba feküdt. Reggel hiába költögette a felesége, nem ébredt fel többé. Az asszony orvosért sietett, de már az sem segíthetett rajta, csupán a szesz ital túlságos élvezetéről bekövetkezett halálát konstatálhatta.

— **Tíz.** Karsuról írja levelében, hogy ott e hó 24-én nagy tűz volt, mely alkalommal 15 ház és a ref. templom legett.

— **Véres verekedés.** A téhányi nagy koresmában szót a nóta, csengett a pohár a mulatozó legények előtt, a hosszú asztalon halomszámra állott a sok kiterített boros üveg. A mulatozó legények javarésze október elején katonasor alá kerül s a még hátralevő aranyzabadság napjait mulatozásra használták fel. A bevonulás keserveit, az elválasztást borból fojtatták. A mulatozó kolumposa Soltész Mátyas volt. Egy kis király a koresmában, kinek szavára hallgatott a cigány, parancsára asztalra került az itóka. Soltész Mátyas bakának rúkkol be majd elsőjén. A híres koresmabős restelte, hogy csak amolyan »bornyucipelőnek« vilt be. A cigár Gelbai Józsefet pedig huszár munderbá juttatták. Irigyletek is élték Gelbai sorsát valamennyien. Gelbai József ott volt a mulatozókorában s égy tizes katonanótát huzott fülébe a cigány a szép huszárokról.

— Jóska ne orgonálj, kiáltott Soltész Mátyas, ne bosszants, mert gonoszul járhatz.

— Hallgass, te pocsolyszerű bakat Soltész Mátyasnak se kellett több. Felingerülve kést rántott a eszmaszárból s az észre fent pengét markolatig Gelbai József hátába döfte, ki eszméletlenül terült el a földön. A megszirot legényt kórházba szállították, míg Soltész Mátyas az ügyesség börtönébe került.

— **Dráma az istállóban.** Kuchta József buskomor abrakolóját véd Gábor N. szeméztállító vállalkozó két pejkancának. A esinos kocsis legényt a csinatalanyok csapodársága nagyon elkeserítette és elkeseredésben lovan állott bosszút a leányok hütlensége miatt. A szegény állatokat addig ütötte verte, míg az egyik tizes kanca megelégette a durva bánásmódot és úgy megrugta buskomor abrakolóját, hogy az betört oldalbortálakkal, eszméletlenül rogyott össze az istállóban. A porul járt legényt a kórházba szállították.

— **Az Ország-Világ 1901. évi Almanachja.** Régi szokáshoz híven jelenti az Ország-Világ szerkesztősege, hogy 1901. évi almanachja készülében van és karácsony ünnepén pontosan ott lesz minden előfizetője asztalán. Nagy gond volt megállapítani, mi is legyen a díszes munka, melynek elkészítésére az Ország-Világ költséget és fáradságot nem kímél, mi módon örökítse meg a jellemzőbb események kiemelésével a mult esztendő történetét és mi módon nyújtson minél több szórakoztató olvasmányt annak a nagy előfizető közönségnek, mely számban megerősödére vár a kedves hetilapjának karácsonyi ajándékát. Körfeltekintett az

év eseményein és kereste azt a kiemelkedő nagyobb jelentőségű kérdést, mely a most mult napoknak tán maradandóbb emléket fog biztosítani. És ezt ezáltal könnyen megtalálta. Egyszer szalmalángnak neveztek, sokan ki is nevettek, azután elfeledték, most újra felmárták és mind hangosabban hangzik a kívánság: *Pártoljuk a magyar ipart.* Az Ország-Világ, mely évtizedes pályafutása alatt mindig magyar emléket elhatározta, hogy a nevezetes mozgalom újjélelésének esztendőjében a magyar ipart bemutatja a közönségnek. Ime ez az Ország-Világ ezidiki almanachjának kerete, képekben, írásban bemutatni a magyar ipart. Vezetői ebben a munkában a magyar nők lesznek. És ebben a fényes keretben meg fognak szólalni a mi írónk is, hogy a sok tanulság olvasmány között, szívet-leket derítő munkáikkal szórakoztassák a közönséget. Az Ország-Világ összes munkatársai, kiknek munkái mar eddigi almanachukat is díszítették, odaadták munkájuk legjavát, hogy az 1901. évi almanach még szebbé, díszesebb legyen, mint a régiéi voltak. Jókai Mór vezetésével husz kiváló magyar író elbeszélése és költeménye, a magyar zeneszerzők legkiválóbbjainak darabjai, számos szép illusztráció, eredeti kép fogja kiegészíteni azt a hatalmas kötetet. Az ajándék bolti ára 4 korona lesz, aki az Ország-Világ régi előfizetője, vagy az újságra egy félre előfizet, ingyen kápjja. Az Ország-Világ előfizetési ára félre 8 korona, az összeget az újság kiadóhivatalába, Hold-utca 7. szám alá kell küldeni. Olvasónk lapunk hirdetései között megtalálják az Ország-Világ megrendelőlevelét, amellyel az előfizetést legelőszérűben eszközölhetik.

— **Prechteli kutyaszínháza.** Nyolc napot át mutatja be a Dókus-telken Prechtel kutyának művészetét. Egy külföldi lapból olvassuk, hogy bámulatos és általatos mutatóványa, melyek faj és nagyság szerint nagy számban vannak képviselve. Többek közt sok nemzeti zászló közül kiválaszja, melyet kívánunk, vagy ha kérdjük, mennyi 100-nak a negyedrész, előhoz egy táblácskát, melyen 25-ös szám van írva. Igényes tornászok, ugrók és más hasonló mutatványokban bámulatos ügyességéről és értelmességéről fognak mutatóványokat szolgáltatni.

KÖZGAZDASÁG.

Az önprodukción.

Czefke, szeptember 27.

Vajudik az idő és el lehetünk rá készülvé, hogy egész új helyzet áll elő és a jelenlegitől teljesen eltűnő állapotok köszöntenek be világszerte. Azért nyitva legyen szemünk a látszatra s nyitva fülünk a hallásra, nehogy a rohanó idő készületlenül találjon és elgázoljon.

E hó 6-án a zemplénvármegyei gazdasági egyesület előkönek meghívására egy értekezlet foglalkozott a kivándorlási ügyvel. Tehát olyan bajjal, melyről sokat beszélni és még többet lehet írni. Orvoslására azonban valami helyes szert megjeleníteni képezi azt a rettenetes sphynx-talányt, melynek megoldása után hiába törí magát sok okos fő.

Kétségtelen, hogy minden szó, mely azon az értekezleten elhangzott, a tárgy teljes ismeretéről tett bizonyosságot s úgy a nép őszinte szeretetéből, valamint hazafias érzés melegéből fakadt.

Igy hát ha minden szó, melyet ott elmondtak, testté válik, nagy eredményre lehetünk elkészülve?

Aki ösmeri a nép érzületét, az tagadólóg fogja rázni fejét. Azzal a fanatizmussal szemben, melylyel a nép el van telve Amerika iránt, erőltet minden eszközt, mely rendelkezésünkre áll. Sőt ez a fanatizmus oly nagymérvű ezidőszertint, hogyha idehaza biztosítani

fogjuk népünknek mindazt, amit a tengeren túl talál, még ezzel sem fogjuk visszatartani a kivándorlástól; mert azoknál, kik az utakat már többször megtették ide-oda, a költözökés valószínűvé vált; mások ellenben fanatizálva a visszatérők túlzottan kiszécszett előadásai által, ellenállhatatlan vágyat éreznek, hogy az ígért bővös földre eljussanak.

De azért mégiscsak okunk kétségbeesni. Sőt a jelekől ítélve, a javulás sokkal előbb áll be, mint azt hinni merünk. Mert ha a kivándorlási jelenléget jobban vesszük szemügyre, úgy azt látjuk, hogy az túltengésben szenved és magában hordja közeli halála esirait.

Kétségtelen ugyan, hogy Amerika területre nézve egy oly rettenetes kolosszus, hogy édes mindnyájunkat, kik a vén Európa hatán szorongunk, kényelmes befogadhatna és mindegyikünknek egy jókora darab földet is juttathatna. Igen ám, de az a sok ember, aki oda igyekszik s a kinek száma százezrekre ug, csak jövedelmező foglalkozást keres es leginkább bánya-gyaripar némely ágához akar hozzáérközni; s nagyon csekély azok száma, akik az ottani mezőgazdaságnál akarnak érvényesülni, mivel ott a kereset sokkal szerényebb.

Annai tengernek pedig, mint amilyen oda töl, foglalkozást nyújtani Amerika kiterjedt bányagazdasága s fejelett ipara sem képes: tehát ott a kivándorlásra kedvezőtlen fordulatnak okvetlenül be kell állni.

A kivándorlás a spanyol-amerikai haboru után oltott kiváltképen nagy mérvű arányokat. És ez természet. Egy szerencsés hadviselés után minden országban megeléknél az élet, föllendül az ipar és kereskedelem. Ez volt az eset Amerikában is. Most azonban a dalgylt keresves apály kezdű követni s ennek első tünetei máris kezdenek mutatkozni.

Azok a bizonyos kék banklapok mindinkább ritkább vendégek a postákra, a beállt munkahiány miatt mind hangsosabbak a panaszok az érkező levelekben (hetenkint 2—3 napot dolgozhatnak) és a kivándorlottság egy-mutatás szallingóznak vissza a nyár óta. Mulóba van tehát a rettenetes veszedelem. De azért e vigasznál nem szabad megállapodnunk.

Ha gondot okozott nekünk a kivándorlás, még nagyobb gondot kell, hogy okozon az evándorlottság visszatérése. A nép igénye in genere, in specie pedig a kivándorlottság igen megnövekedett. A nép jobb életmódot igényel s azért nagyobb keresetet akar. Ha tehát szívünkön fekszik társadalmunk nyugalma és békés fejlődése, gondoskodnunk kell, hogy a nép megtalálja azt, amit joggal igényel. Erre nézve csak egy eszközt tudok és ez: az önprodukción.

Továbbá legyünk figyelemmel arra, hogy az idő vajudik s nagy dolgok vannak készülében. Minden fél ugyanis arra vall, hogy a civilizáció az cddig parlagon heverő területekbe akarja vagni szántóvasát és dús aratast fog biztosítani a munkásköznek s szorgalomnak. Lehet, hogy az a lángész már valamely polytechnikumon tanul, aki a Sahara átcsölve valamely vasutnak, vagy víziutnak tervét érlelteti magában; s a szibériai vasuti vonal készül és úgy vagyok értesülvé, hogy egy német konzorcium csakugyan vasutakat épít Délázsia belsejébe.

Mit jelent mindez? A világforgalomban rettenetes forradalmat, a versenyterén késhegyig menő tusát, a vén Európára nézve pedig valószínűs sötét végetet.

Ha ezek az eshetőségek csakugyan beköszöntöznék, amint kétségünk sem lehet, hogy beállanak, ha a viszonyok vas logikáját mérlegeljük, mi nekünk a mentsvárunk mindezzel szemben? Az önprodukción.

Legelső teendőnk tehát elhárítani minden akadályt, mely önprodukciónkunk utját állja, mely annak érvényesülését nem fogja engedni s azt cddig is lehetetlenné tette.

Hogy micsoda ez a fekete ördög,

ösmeritek mindnyájan, hiszen a verebek is azt csiprilek: az Ausztriával való közösség a mi megölőbötünk.

Uj választások köszöbe felé közeledünk. Mi hát a teendők? Szerintem minden jóra való embernek szent kötelessége, csak olyan egyénre adni szavazatát, aki híve a gazdasági különválasz és aki becsületszavát adja, hogy azt teljes lélekkel felkarolni és érte harcolni fog.

Mert Ausztriával való közös gazdasági berendezkedés mellett nem fakadhat ki számunkra az áldáshozó fa, melynek neve: önprodukción.

Várlaky Sándor.

* **Gazdakongresszus Kassán.** Mint jelentettük, az országos magyar gazdakongresszus október hó 8-án Kassán országos gazdakongresszust tart. Ebben az ügyben a rendezőbizottság szerdán gyűlést tartott, mely alkalommal a kongresszus programját végleg megállapította. Eszerint a kongresszus ünnepléses megnyitása október 8-án reggel 9 órakor lesz; délután hat órakor pedig bankett.

* **A gazdák panása.** A nyári munkát mindenütt befejezték már. Az életet behordták, sőt sok helyen már ki is cséplték az életet. Most már az ősz munkához is hozzáfogtak, azonban a munka igen nehezen megy, mert a föld a nagy szárazságtól mindenütt igen kemény. A gazdák legfőbb óhaja tehát most az, hogy: essék egy kis eső.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ **Eszküdtészeki tárgyalások.** A satoraljai helyi kir. törvényszéknél az eszközészeki tárgyalások október hó 15-én kezdődnek s mintegy tizenöt napig tartanak.

§ **Egy hegedű és tizezer korona.** Ha a kettő között kellene választani, a legtöbb ember bizonyára a tizezer koronát választaná. Amde Kemény Rezső hegedűművész, a budapesti zeneakadémia fiatal tanára, nem így gondolkozott. Ugyanis külföldön tett művészi körúta alkalmával mindig fájdalommas érezte hiányát egy igazi tiszta hangu hangversenyhegedűnek. Régotha kutatótt tehát mindenfelé valami értékes régi olasz hangszer után, amíg egyszer megtudta, hogy Miskolcon éli egy öreg nyugalmozott plébános, aki több régi olasz hegedű birtokában van. Kemény Rezső elment Miskolcra és felkereste Bodó Károly plébánost, aki tényleg több szép hegedűt mutatott a művészeknek, megenlívén, hogy Joachim és más nagy művészek is vásároltak tőle hegedűket, de ő is több. Kemény Rezső végre egy tizenhetedik századbéli olasz hegedűt választott ki magának, amelyről Bodó tisztelendő úr azt mesélt, hogy Joachimot érte, aki Keménynek is mestere volt. A hegedű belsejében ez az ékes és jóhangzó név volt olvasható: Joseph Guarnerius del Gesu. A hangszer tizezer koronára tartotta a plébános és Kemény Rezső ennyiert meg is vásárolta azt. Csakhamar tapasztalni kellett azonban, hogy a drága hegedű éppenséggel nem valami előkelő nemes hangu s ekkor megtévesztés emén bepörölte Bodó Károly plébánost, az bizonyítván, hogy az a hegedű nemcsak hogy nem Guarneriustól való, de nem is olasz hegedű. Kérte tehát a miskolczi törvényszéket, hogy kötelezze a plébánost tizezer koronája visszafizetésére. A bíróság meghallgatta Piláth Pál, Reményi Mihály és Osztrovsky János szakértőket, akik azt állították, hogy a hegedű nem ér többet nyolcszáz koronánál. Erre a bíróság csakugyan kötelezte Bodó Károlyt a hegedű vételárának a visszafizetésére. A plébános fölébuzgott, de a kassai ítélőtábla helybenhagyta az elsőbírósság ítéletét. Minap foglalkozott ezzel az ügyvel a királyi kuria Fráter Imre előadása mellett. A legfelső forum is kötelezte az alperest a tizezer korona visszafizetésére.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

Az Ország-Világ megrendelő-levele.

Atalított ezennel megrendelni az **Ország-Világ**-ot, és kérem azt eszemre október hó 1-től számítva rendszeres megküldeni. Az esztendő évi előfizetési díjat, vagyis koronát a mai postával postautalványom külfom. Mint új előfizető mindazokban a kedvezményekben részesülök, melyeket Önök hirdetnek. Az Almanachot kérem kártyosnyra ingyen megküldeni.

Lakás: .....

U. p.: .....

Neválírás.

Tessék ezt a szelvényt levágni és levelező-lapra ragasztva vagy levélben az **Ország-Világ** kiadóhivatalának, Budapest, V., Hold-útea 7. szám, beküldeni.

Csak 8 napig.

Uj! Csodakutyák Uj!

színháza a Dókus-teleken.

A világ
legjobb
idomított
kutyái!

A világ
legjobb
idomított
kutyái!

Verseny kizárva.

Ciró elsőrendű művész, mert a többi között ő saját zongoráján „Az utolsó rózsá”, „Mártha”, „Choral” operát játsza elő, még soha nem látott ügyességgel. A többi kutyásokká, a melyek óriási fáradtsággal és kintartás mellett olyasni, irni és számolni egy megtanultak, hogy a közönség közül bárkinek megtejtének számfeladványokat, azokivil szín- és virágismerők, kitiño tornászok, ballettánczosok és közösen egy nagy egyveleget adnak elő. Szóval az állatok még soha nem látott mutatványokat mutatnak be. Ezen páratlan és nagyszerű mutatványhoz van szerencsém Sátoraljajhely város és környéke nagy érdemű közönségét tisztelettel megívni.

A tulajdonos.

Naponta 3 előadás: d. u. 4 órakor, 6 órakor és este 8 órakor
Helyárak: Zártszék 50 kr., I. hely 40 kr., II. hely 30 kr., III. hely 20 kr.
Állóhely 15 kr., Gyermekjegy fél ár.
Vasárnap d. u. 3 órától fogva minden órában tart előadást.

Alapi Salamon Géza-féle

SZULINI

Korona-forrás

legszensavdusabb nem müsavval telített
természetes ásványviz.

Kitűnő gyógyital gyomor-, bél-, hólyag-, légsző- és gégehurut ellen.

HAZÁNK LEGJOBB BORVIZE.

Savanykás borral, vagy főleg nők és gyermekek részére gyümölcs-szőrpvel vegyítve felséges hűsítő italt szolgáltat.

Kapható: S.-a-Ujhelyben

Malártsik György

fűszer-, esemege- és ásványviz üzletében.

Szivattyuk Mérlegek

26—17

Mindenféle csövek.

Szivattyu- és gépgyártási betéti társaság

I. Schwarzenbergstrasse 6.

W. GARVENS, Bécs

I. Wallfischgasse Nr. 14

Kaphatók gép-, vas- s egyéb hasonló kereskedésekben, technikai és vízvezeteki üzletekben, kútvirtalattoknál — Kerjenek határozottan Garvens-szivattyukat, illetve Garvens-mérlegeket.

Árjegyzéket ingyen és bérletve.

Hirdetések

közzétételére legalkalmasabb
Zemplénvármegyének
legelterjedtebb lapja a
„Felsőmagyarországi Hirlap.”

APRÓ HIRDETÉSEK.

Apró hirdetések

közzétételére

legalkalmasabb Zemplénvármegye legelterjedtebb s egyetlen politikai lapja
a

Felsőmagyarországi Hirlap.

Az apró hirdetések előre fizetendők.

E rovatban egyszeri beiktatás 5 sorig 50 fillér, minden további szó 4 fillérbe kerül, vastagabb betűkből 8 fillér. Felvilágosításokat szives készséggel ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges levélbélyeg be- küldetik.

Vidékről beküldhetők az apróhirdetések postautalvánnyal; a postautalvány szelvényére az apróhirdetés szövege is feljegyezhető.

Elegáns levélpapírok

dobozonként

1 koronáért

KAPILATÓ

Sandesmann Miksa és Jársa

könyvkereskedésében

Sátoraljaj-Ujhely

Wekerle-tér 502.

Jó karban levő

ZONGORA

megvételre kerestetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban

E rovatban egyszeri közlésért
5 sorig 50 fillér fizetendő.
Csim nélküli hirdetésokról készséggel ad felvilágosítást a kiadóhivatal

Több renábeli zongorák

új és átjatszott 60 frttól 450 frtig

Kapható:

Udvardy Szaniszló

S.-a-Ujhely (Dr. Szepessi-ház.)

Alkalmazást keres.

Egy szakképzett gépész-kovács, uradalomban mint gépész-kovács alkalmazást keres.

Czíme: Artim András, Abara.

MIÉRT

van annyi utánzat?

MERT

valódi Eisenstädter-féle

Linoleum padló zománc

a törv. hely. „vaslovag” védjeggyel a legjobb és legtartósabb fénymáz puha padlóknak és konyha butoroknak bemé- zolására.

Az Eisenstädter-féle

Bejegyzett Linoleum paló zománc

egy óra alatt keményre szárad, hámulatos, n szép fény- nyel bír és tartósság tekintetében eddig felül aulhatatlan. A következő változatokban kapható: 1. sz. sárgásbarát, 2. sz. sötétbarna 3. sz. máhagonibarna. Nagy elterjedtségénel fogva

Linoleum padló zománc-

unkat különböző hason- hangzású nevek alatt értéktelen utánzatokkal hamisítják, miér is kérjen mindig kizárólag csak Eisen- tädter-féle Linoleum padló zománcot, a törv. bejegy- zett „vas lovag” védjeggyel.

Eisenstädter Testvérek

lakk és festékgyára, Bécs.

Kapható S.-A.-Ujhelyben:

Belyna Testvérek és Nagy Fe-

renc ezégeknel.

